

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-953

18.06.2021

Генеральному прокурору

ВЕНЕДІКТОВІЙ І.В.

Шановна Ірино Валентинівно!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Бардіної М. О., оголошений на засіданні Верховної Ради України 18 червня 2021 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 4 арк. у 1 прим.

З повагою

Дмитро РАЗУМКОВ

963

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 061/3-705

"15" червня 2021 р.

Генеральному прокурору
ВЕНЕДІКТОВІЙ І. В.

01001, м. Київ, вул. Різницька, 13/15

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

щодо питання притягнення судді до дисциплінарної відповідальності

Шановна пані Ірино!

Керуючись статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України» направляю депутатський запит з проханням сприяти у вирішенні наступного питання.

Як відомо, слідчими Державного бюро розслідувань 28 грудня 2020 року повідомлено про підозру Голові Конституційного Суду України Тупицькому О.М. у вчиненні кримінальних правопорушень проти правосуддя, передбачених частиною 2 статті 384, статті 386 Кримінального кодексу України (завідомо неправдиві показання, поєднані зі штучним створенням доказів захисту, підкуп свідка з метою відмови від дачі показань).

31 березня 2021 року під час досудового розслідування прокурором подано відповідне клопотання про обрання запобіжного заходу відносно Тупицького О.М. до Печерського районного суду міста Києва.

Разом з тим, суд так і вирішив питання щодо обрання чи відмови в обранні запобіжного заходу колишньому Голові Конституційного Суду України Олександру Тупицькому через завершення строку досудового розслідування.

Під час розгляду вказаного клопотання впродовж двох місяців суд системно не дотримувався розумних строків розгляду цього клопотання, адже воно має бути розглянуто невідкладно, але не пізніше ніж за 72 годин.

Прокурор по цій справі повідомляв, що сам Олександр Тупицький неодноразово зривав засідання, не з'являючись до зали суду.

Прокуратура неодноразово наполягала на приводі Олександра Тупицького, утім, слідчий суддя Павло Вовк на це не погоджувався упродовж двох місяців.

Вказаними діями суддя Вовк В.С. істотно порушив норми процесуального права, що унеможливило реалізацію стороною обвинувачення наданих їй процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків, передбачених

КПК України, та допустив невжиття заходів щодо здійснення розгляду справи, а саме не вирішив клопотання прокурора у визначені КПК України строки.

Відповідно до статті 1 КПК України порядок кримінального провадження на території України визначається лише кримінальним процесуальним законодавством України. Кримінальне процесуальне законодавство України складається з відповідних положень Конституції України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цього Кодексу та інших законів України.

Під час кримінального провадження суд, слідчий суддя, прокурор, керівник органу досудового розслідування, слідчий, інші службові особи органів державної влади зобов'язані неухильно дотримуватися вимог Конституції України, Кримінального процесуального кодексу України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вимог інших актів законодавства (частина перша статті 9 КПК України).

Відповідно до статті 2 КПК України завданнями кримінального провадження є захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура.

Пунктом 1.5 Європейської хартії про закон «Про статус суддів» (Лісабон, 10 липня 1998 року) встановлено, що суддя зобов'язаний підтримувати високий рівень компетентності, необхідний для вирішення справ у кожному конкретному випадку, оскільки від рішення судді залежать гарантії та права особи.

Частиною сьомою статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» визначено, що суддя зобов'язаний справедливо, безсторонньо та своєчасно розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства.

Статтями 7, 8 Кодексу суддівської етики встановлено, що суддя повинен старанно й неупереджено виконувати покладені на нього обов'язки та вживати заходів для поглиблення своїх знань та вдосконалення практичних навичок, здійснювати судочинство в межах та порядку, визначених процесуальним законом. Зазначені обов'язки судді є професійними стандартами, що є тією моделлю поведінки, яку суддя повинен ставити своєю ціллю і якої повинен дотримуватися.

Відповідно до вимог статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод справи про цивільні права та обов'язки осіб, а також справи про кримінальне обвинувачення мають бути розглянуті у суді впродовж розумного строку.

Ця вимога спрямована на швидкий захист судом порушених прав особи, оскільки будь-яке зволікання може негативно відобразитися на правах, які підлягають захисту.

Закріпивши у Законі України «Про судоустрій і статус суддів» вказану норму та визнавши Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод джерелом права, держава взяла на себе зобов'язання перед особою щодо забезпечення ефективного судочинства у розумні строки. Ці обов'язки покладено саме на суд.

Практика Європейського суду з прав людини дає можливість виокремити, що слід враховувати при оцінці дій органів, які ведуть кримінальне провадження, задля визначення розумності тривалості судового провадження: своєчасність призначення справи до розгляду; проведення судового розгляду у призначений строк; повторювану заміну суддів; тривалі строки виготовлення вмотивованого судового рішення чи протоколу судового засідання та направлення його сторонам чи ознайомлення з ними; повноту здійснення суддею контролю за виконанням працівниками апарату суду своїх службових обов'язків, у тому числі з повідомлення осіб, що беруть участь у справі, про час і місце судового засідання; повноту і своєчасність вжиття суддею заходів стосовно учасників процесу й інших осіб з метою недопущення їхньої процесуальної несумлінності і процесуальної тяганини у справі тощо.

Частиною шостою статті 9 КПК України визначено, що у випадках, коли положення цього Кодексу не регулюють або неоднозначно регулюють питання кримінального провадження, застосовуються загальні засади кримінального провадження, визначені частиною першою статті 7 КПК України.

Статтями 22, 26 КПК України передбачено, що суд, зберігаючи об'єктивність та неупередженість, створює необхідні умови для реалізації сторонами їхніх процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків. Слідчий суддя, суд у кримінальному провадженні вирішують лише ті питання, що винесені на їх розгляд сторонами та віднесені до їх повноважень цим Кодексом.

Згідно із частинами першою, другою, четвертою статті 28 КПК України обов'язок забезпечення проведення судового розгляду у розумні строки покладається на суд. Під час кримінального провадження кожна процесуальна дія або процесуальне рішення повинні бути виконані або прийняті в розумні строки. Розумними вважаються строки, що є об'єктивно необхідними для виконання процесуальних дій та прийняття процесуальних рішень. Розумні строки не можуть перевищувати передбачені цим Кодексом строки виконання окремих процесуальних дій або прийняття окремих процесуальних рішень.

Належне здійснення правосуддя є обов'язком кожного судді, суддя не має права безпідставно ухилятися від розгляду судових справ, які перебувають у його провадженні. Обов'язок судді сумлінно виконувати покладені на нього обов'язки, регламентований відповідними процесуальними законами, передбачає, зокрема, дотримання ним порядку і строків розгляду судових справ, виготовлення судових рішень у строки, передбачені чинним законодавством, забезпечення можливості реалізації учасниками своїх

процесуальних прав, в тому числі на участь у судових засіданнях та доступ до судових рішень у порядку, встановленому законом.

Зазначені обов'язки судді є професійними стандартами, що формують ту модель поведінки, яку суддя повинен ставити собі за взірець і якої повинен дотримуватися.

Проте, під час здійснення правосуддя у цій справі суддя Вовк С.В. внаслідок допущеної недбалості покладених на нього обов'язків не виконав.

Невжиття суддею Вовком С.В. відповідних заходів щодо розгляду клопотання прокурора про обрання запобіжного строку призвело до порушення строку його розгляду і стало підставою для унеможливлення взагалі обрання будь-якого запобіжного заходу.

Вказана кримінальна справа висвітлювалася в засобах масової інформації і наочно продемонструвала «недоторканий» статус судді – підозрюваного.

З урахуванням встановлених обставин та наведених вимог процесуального закону, дії судді Вовка С.В. можуть містити ознаки дисциплінарного проступку, передбаченого підпунктом «а» пункту 1 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (умисне або внаслідок недбалості істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що унеможливило реалізацію учасниками судового процесу наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків), оскільки всупереч вимогам частинам другої, третьої статті 331 КПК України ним не вирішено питання щодо розгляду клопотання прокурора про обрання запобіжного заходу підозрюваному у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною 2 статті 384, статті 386 Кримінального кодексу України.

Такі дії судді Печерського районного суду підривають довіру громадян до судової системи.

Враховуючи викладене та керуючись ст. 15 ЗУ «Про статус народного депутата України» прошу Вас, шановна пані Ірино, надати правову оцінку діям судді Печерського районного суду міста Києва Вовка Сергія Володимировича під розгляду кримінальної справи, а саме клопотання прокурора про обрання запобіжного заходу колишньому Голові Конституційного Суду України Олександру Тупицькому та за наявності підстави направити відповідну скаргу до Вищої ради правосуддя з метою притягнення судді до дисциплінарної відповідальності згідно діючого законодавства.

Про результати розгляду депутатського запиту прошу повідомити мене у встановлений законодавством строк.

З повагою

Народна депутатка України

Марина Бардіна

(посвід. №61)